

н. Утробы-ти на человекы-ты зинѣ и пролѣтъ-тѣх съ по горла-ци, и изнища-та по-дизги, за ради това въ тѣмъ вѣрѣмена докторъ-тъ трѣба да опредѣлава по-вече нищѣ на болны-ты, и това спорады възрастъ-тъ и подвижы-ты. Афор. 15.

і. Бѣ-ти влажни діети ползвѣтъ на загорешены-ты (трѣскавы-ты, *εις τους θερμασμένους*) въ истинѣ на дѣца-та, и на привыкшлы-ты из влажны астіа. Афор. 16.

к. Человекы-ти мжно трѣпатъ лѣтъ и есень-тѣх астіа-та, зинѣ по-лѣсно, и пролѣтъ-тѣх най лѣсно. Афор. 35.

л. Ако нѣкой слѣдъ болѣсть-тѣх аде и не ползчава сила, значи, че употребава по-вече нищѣ. И ако не аде и пакъ не ползчава сила, знакъ е, че трѣба испраженіе на утробѣ-тѣх. Афор. 34.

м. Колко-то бы пижалох да питаешъ (хранишъ) учищены-ты тѣла нишѣ гы повреди по вече. Афор. 36.

н. Гдѣ-то съ случавъ възъ отъ естество-то нища по-вече, тамъ съ случавъ неизвѣжно и болѣсть. Афор. 43.

о. По-добрѣ е да съ назначава тѣло-то отъ невредны питіа, нежели отъ астіа. Афор. 37. Угладнѣлый-тъ сваче не трѣба да съ трѣди. Афор. 42.

п. Кон-то астіа хранѣтъ тѣло-то въ малко вѣрма, скоро става тѣхно-то пищевареніе.

р. Когда-то съ храни тѣло-то слѣдъ болѣсть-тѣх, и не ползчава сила, изаблава лешъ знакъ. Афор. 37.

с. Злѣ имѣиши ти, като адалъ въ начало многожды, и като не имъ съ храни тѣло-то достигѣтъ най послѣ къ анокеміѣ (загнѣватъ нищѣ-тѣх ин). И кон-то въ начало не адалъ, а послѣ адалъ из охотѣ (нищѣх), тѣмъ съ оговождакатъ по-лѣсно. Аф. 48.

т. Всяко нѣчто, кое-то скоро насыщава, или зморѣщава, или изстѣдѣва, или движи (никарва по-визъ) много, е зло, а что чини това по-малко, е добро. Афор. 77.

у. Кон-то болѣсти съ случакатъ отъ многожденіе и припазеніе из испраженіе-то съ нецѣлаватъ, и напротивъ. Афор. 48.

ф. Кон-то съ ползвѣтъ отъ нехвопѣканіе-то, и учищеніа, тѣмъ трѣба да ин пѣкатъ крѣвь и да ѣзѣматъ учищеніе пролѣтъ-тѣх. Афор. 325.

х. Вдрави ти человекы-ти спорады тѣло-то, юга-то съ учишѣватъ, скоро съ разклатъ Афор. 62.